

че умѣлъ да щипне съ два прѣста енфіе и да го мръдне въ носа си така майсторскы, что-то да подражѣ чловѣку. Енфіе-то толкова много ся было заупотрѣблявало, что-то папа Урбанъ VIII ся принудилъ да прокълне всички, кои-то смръкахъ енфіе. У Россіѣж едно врѣмя еще по-глубоко изъ корень лѣчили тѣж болестъ; тамъ простичко рѣжяхъ носа всякому, кого-то заваряхъ да смръка енфіе. Смръканіе енфіе нѣ врѣди само хубость-тѣ, нѣ и здравіе-то. Смръкачь-тѣ прѣвъ си затжни чувство-то у носа, та не усѣща никакъ-тѣ дѣхъ, послѣ си отжли и горнѣ-тѣ устницѣ, на кож-то все ся види натрупано енфіе, а той не ся усѣща да го отмахне. Отъ смръканіе лесно може да отече носъ-тѣ и да ся прѣгрѣбави, а нисъ дупкы-ты да ся раздужъ, и крайща-та имъ да ся попукавъ. Колько-то за здравіе-то, кой-то чясъ-по-чясъ смръка енфіе-то си дразни коснѣ-тѣ циницѣ, той все ще има *катаръ* у носа, отъ това ще и да гѣгне. И гѣрло-то отъ дразненіе най-напокинъ отжпѣе, та така смръкачь-тѣ и безъ да ще, и безъ да ся усѣща глѣта енфіе, а съ това той си побръквы протуряніе-то на хранѣ-тѣ, па може и налѣтѣ на лони болѣсти, ако енфіе-то, както бѣва чясто, е намѣсно съ утровни нѣчта напр. съ куршюмъ. Жены, които ся бѣдяхъ приучили да смръкать енфіе по весь день трѣбува да ся отнишжъ отъ книгъ-тѣ на хубавицы-ты.

Освѣнь смръканіе-то тука трѣбува да смислимъ и за другы двѣ болести, кои-то лесно погрозяватъ носа, тѣй сѣ *рема-та* и *червенило-то* на носа. Отъ чястѣ или трайнѣ рема носъ-тѣ лесно погрозиѣе та отъ тѣнѣкъ стане издуть носъ, късъ и равенъ провлѣче ся на длѣгъ и туплестъ; носны-ты крылѣ надебелѣвътъ, и крайща-та имъ станжъ нееднаквы, червены и влажны. Тука храна-та (най-много меризливо-то и люто-то ѣстіе и питіе) спомага на грозотѣ-тѣ на носа; смислите си само посинѣлы-ты, почервенѣлы-ты носове на піяницы-